

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvo mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo pravništvo: Učiteljska Tiska na, ranciškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 —, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po — pust. — Za odgovor je priložiti namko.

Telefon številka 118.

Umazano perilo klerikalne stranke.

(Od bivšega klerikalnega zaupnika z dežele.)

V prvem članku sem pojasnil, kako razpoloženje vlada v vodstvu in med voditelji klerikalne ali takozvane S. L. S. Ta stranka pa nikdar ljudska ni in ne bo, ker je čisto po principu klerikalna in ima duhovščina glavno besedo v njej.

Danes hočem pa nekoliko očrtati še razmere v »nižjih« klerikalnih vrstah.

Da pa se mi ne bode očitalo, da sem pristran, zato se oziram na izjave mojih bivših somišljenikov samih, pri Kregarjevi obravnavi v Celju.

Človek bi mislil, da so vsi klerikalni gospodje res tako za vero vneti, kakor to imajo na jeziku. Pa kmalu se človek prepriča, če je le nekaj časa med njimi, da se sami iz vere le norčujejo in jo nesramno izrabljajo. Kako spoštujejo naši klerikalci svojega vrhovnega pastirja, škofa Antona Bonaventuro, nam jasno priča Kregarjeva izjava, glede podpisa neke menice. Kregar je rekel pred sodiščem o škofu doslovno: »Ta pa podpisuje več kakor ima!« To bi se reklo toliko, kakor z drugimi besedami, da je ljubljanski škof malo pri-smojen.

Zelo se moti, kdor misli, da so naši klerikalci res taki svetniki, kakor se delajo. Krščansko vero imajo le na jeziku, v dejanjih pa ravna jo ravno proti nje naukom. Goljufija podpirajo vedno.

Saj je klerikalec Eržen sam izjavil pred sodiščem, da mu je Kregarjeva žena rekla tedaj, ko so ponarejali glasovnice: »Le fest goljufajte liberalce, saj to ni greh!«

Ista zavist pa, ki vlada v vodstvu S. L. S. vlada pa tudi v »nižjih« klerikalnih vrstah. Dr. Lampe očita sedaj bivšemu dež. glavarju Šukljetu, da je slab značaj in da je bil svojčas liberalce, Klerikalec, da je postal le zato, ker mu je to neslo. Če dr. Lampe pregleduje vodstvo kler. stranke, takoj spozna, da je bil dr. Susteršič svojčas tudi liberalce in je postal klerikalec, ker mu je neslo; dr. Pegan je bil pred par leti v Celju strasten liberalce, danes je pa klerikalec, ker mu to nese. Na takih značajih, kakor jih slika dr. Lampe z pl. Šukljeto, stoji zdaj vse vodstvo klerikalne stranke.

Pa kakršna zavist vlada za dobiček med člani vodstva kler. stranke, tako zavist ima v sebi vsa klerikalna stranka. Eržen je zato ovadil klerikalce, ker ni dobil od njih mastne službe.

Potem ga je pa Kregar proglasil pred sodiščem, da pripada nemški stranki. Zbirali so klerikalci tudi material vkup, s katerim so hoteli svojega somišljenika Eržena pred sodiščem uničiti, ker jih je izdal.

Zavist vlada torej v vsi klerikalni stranki in tudi »nižji« klerikalci se gledajo kot pes in mačka med seboj, kadar se gre za to, kdo bo imel več dobička za svoj žep.

Čudne pojme imajo klerikalci tudi o ponarejanju podpisov. Ko je klerikalec Eržen ponarenil Kregarjev podpis na menici, je šla njegova žena k škofu in mu to povedala. In kaj je škof rekel na to stvar, ki ni malenkost. Eržen je povedal pred sodiščem sledeče: »Pri »Jadranski banki« so mi rekli: Na škofa nič ne damo, še eden se mora za poroka podpisati. Na to sem podpisal Kregarja. Moja žena je na to šla k škofu in mu povedala, da sem

kar sam Kregarja podpisal. Škof se je nasmejal!!!! in rekel: »Ni prav naredil, na ja...« Tako sodijo klerikalci o čednih dejanjih med seboj!

In sedaj, po Šukljetovih, Mandljevih in dr. Lampetovih razkritjih si šele človek lahko razlaga izjavo klerikalca Eržena pred sodiščem, ki je izjavil, da mu je klerikalec Puher rekel na stanovanju: »Če bi vse to na dan spravili, kar se je godilo, pisalo in govorilo, v katoliški tiskarni, bi se ljudem lasje ježili.«

Kake razprtije pa vladajo v klerikalni stranki, nam najbolj jasno kaže izjava klerikalca Eržena o bivšem klerikalnem državno-zbornem kandidatu S. L. S., ki se je proti Erženu izjavil, kakor je Eržen povedal pred sodiščem: »Jaz nisem klerikalec, pač pa pristaš S. L. S. Kadar pridemo do moči, pomečemo vse farje iz naše stranke.«

To je pač lepa izjava klerikalnega zaupnika in pristaša! Torej posvetni klerikalci z duhovščino sami niso zadovoljni v stranki; saj to tudi sam Šuklje pravi v svoji brošuri, »da mu niso ljube nekatere osebe v stranki, ki se silijo v ospredje.«

Pa Šuklje bi boljše označil, če bi napisal, »Vsi nismo nič vredni!«

Nekoliko resnice.

(Glas iz Štajerske.)

V svoji 172. šte. je priobčil »Dan« iz »Omladine« posnet članek »Utopija«, ki razsvetljuje dovoljno naše slovstvene razmere in kateri je dal tudi povod k napisanju naslednjih vrstic. Kakor se v ondotnem članku povdarja, bi bilo dobro, ko bi prišel n. pr. v Ljubljano človek, poln rodoljubja, z milijonom, ki bi osnoval akademijo, česar posledica bi bila, da bi se zboljšala ne le slov. književnost, marveč tudi stanje slov. književnikov, — kar pač zahteva že naša narodna čast! — tako hočemo tu opozoriti še na nekatere druge hibe Slovencev in sicer z željo, naj bi te, po treznem prevdaru napisane vrste, našle še več reševalcev.

Slovenci žalibog nimamo zavoda, ki bi se odlikoval z denarnimi sredstvi, vsaj ne s tolikimi, da bi se z njimi dalo ukreniti kaj važnega. Ako le ima n. pr. Mohorjeva družba že toliko imetja, da bi z njim kupila v kratkih letih razvito podjetje Fr. Sakserja v New Yorku za pol milijona kron, potem bi lahko za slovensko književnost in njene delavce učinila kaj drugega, nego dela dandanes. Ker Matica le s težavo nabira skupaj navadno letnino od svojih členov, tudi ona ne more delati, kakor bi hotela; fond pisateljskega podpornega društva pa je tako skromen, da je komaj vreden omenbe, radi tega se tudi človek, rabotajoč v resnici za narod, v slučaju potrebe ne more obrniti kam za podporo, najsi bi mu v sili zadoščevalo le kakih 50 K. Edini bogatejši zavod ali društvo bi bila še Cirilova družba, ki pa ima svoj namen: braniti potujčevanja mladino, hraniti narodu njegov naraščaj.

Vprašamo pa se sedaj: Ali se to tudi godi v resnici? Saj vzdržujemo toliko šol in toliko šolskih vrstov, dobimo v odgovor, torej mora ta mladina, ki zahaja vanje, ostati narodna. Tu pa je treba omeniti, da človek ne živi zgolj od narodnosti, marveč od dela in zaslužka. Ali pa so oni krogi, ki toliko povdarjajo važnost narodne vzgoje, tudi pomislili le nekoliko na to, kje se bo dobilo za te narodu prihranjene

moči tudi primerno, vsaj nekoliko dobičkonosno delo? Človek, ki nima svoje zemlje, da bi jo obdeloval, mora se ogledati za delom in ce ga ne najde doma v svojem rojstnem kraju, mora iti na tuje. Koliko pa imamo Slovencev v domovini pravih domačih tovarn? Imamo sicer tovarne na Štajerskem: v Hočah, v Račah, v Poljčanah, v Polzeli, v Slovenjgradcu, Šoštanj, toda povejte nam, kateri izmed teh tovarnarjev je zavedni Slovenec? Sami tuji so, ki dajejo našemu narodu, kolikor ga dobi v tovarni delo, nekoliko skromnega zaslužka, toda ob času volitev morajo tudi vsi ti delavci glasovati po višjem povelju. Radi tega tudi izpadejo volitve marsikje tako klavrno.

Poleg tega, da so Slovenci osnovali toliko hranilnic in posojilnic, naj bi osnovali tudi nekaj tovarnen, bodisi že te ali druge stroke, ki bi dale ljudem-delavcem delo, lastnikom pa lepe dohodke in blagostanje prebivalcev bi rastlo, ne pa izpadalo tako kakor sedaj.

Ako torej zajedemo v nemška mesta, ki imajo tovarne, kakor: Kapfenberg, Veitsch, Donaviz, Leoben, Gradec itd. najdemo tudi vse polno naših ljudi, večinoma mladine, ki si s težavnim delom služijo svoj vsakdanji kruh. Pustiti so morali svoj rojstni kraj, ker jim ta ni dal dela niti zaslužka in kaj v takem slučaju pomaga še tako globoko vcepljeno narodno mišljenje, ko pa revščina tira človeka, da se mora iti vklanjat tujemu molohu! Ondi pogosto idealni o narodnosti izginejo. Izgubljeni so za narodnost, ker jim nedostaja olja, s katerim bi zalivali prižgano svetilnico, radi česar je tudi trud narodne šole pogosto zaman in brezuspešen.

Takšno zahajanje mladine na tuje, bodisi že na Nemško ali v Ameriko, pa ima svojo slabo stran tudi v tem, da se narod slovenski ne množi več toliko kakor bi se lahko, ko bi živel v ugodnejših okoliščinah. Ako se pa povdarja, da je za nas bolje, ako imamo 50.000 zavednih ljudi, nego bi imeli 5 milijonov nezavednih, pa se lahko trdi, da se nahaja poleg imenovane zapreke še nekaj drugih faktorjev, ki skrbijo, da se število Slovencev čimdalje le manjša. Že to umetno sovraštvo, ki ga sejejo naši klerikalci med razne sloje naše narodnosti, zasluži pozornost vseh pravih rodoljubov, obenem pa tudi najhujšo grajo. Odkar so začele po domovini slovenski razne klerikalne družbe, ki bi imele biti opora te stranke, se je jela vcepljati tudi v srca naših slovenskih mladenk nekakšno sovraštvo, a to največ do lastnih rojakov, kakor da bi namen človeškega življenja bil v resnici le to: sovražiti bližnjega od zibe do groba.

Dokler bo slovenski narod videl samo v duhovništvu svoje najboljšie angele varuhe, dokler se ne bo otresel izpod jerobstva in nadvlade klerikalizma, se sploh ne sme nadejati, da pride do kakega blagostanja, ali da mu sploh zasveti kedaj boljše solnce. Dokler se Slovenci ne otresejo in ne pošljejo k hudirju sedanje klerikalne poslanca, naj bodo uverjeni, da pri nas še ni nastopil »dan«, da se je še le komaj začelo svitati, kajti klerikalni jarem je poleg militarizma najhujši. Toda o tem nekoliko več drugokrat. Radi tega tudi oni volilci, ki niso hoteli voliti klerikalcev, pa so bili oni zoper njih voljo vendarle izvoljeni, ne morejo imeti z nasprotniki nobenih kompromisov. Aut — aut! Štajerski volilci slovenjgraškega okraja, v katerem so volilci v Gornjem Gradu na povelje ljubljanskega škofa pomagali klerikalnemu poslancu na konja, ne kolnejo do-

tičnega škofa radi njegovih rudečih in plavih brošur, ki jih trosi med naš narod, marveč radi njegovega strahovanja, s katerim je teroriziral in pognal na volišče vse moške, kar se jih nahajalo na njegovih obširnih posestvih v Gornjem Gradu. Za nas štajerske Slovence bi bilo dovolj, da strahuje vse kar ni klerikalnega na Kranjskem, naj torej ne sega s svojo oblastjo še preko deželnih meje, kjer vendar njega politične zadeve prav nič ne brigajo. Pa še nekaj smo na kranjskih klerikalcih zapazili, kar si moramo globoko utisniti v spomin. Ne samo to, da so s svojim slabim gospodarstvom spravili deželo malone v konkurz in tako idejo zedinjene Slovenije pokopali za zmerom, tudi sovraštvo, ki ga izbruha njegovo časopisje na pokojnega Askerca, lahko obračamo štajerski Slovenci nase, ker ono velja tudi nam in potem vemo kako se imamo ravnati. Običajni, dosedaj veljavni rek: »de mortuis nil nisi bene«, so pokopali klerikalci globoko v blato, pljuvali so na pokojnika, ki jim ni učinil nič drugega, kakor to, da ni plesal po njihovi piščalki, kar pa ni njegova sramota, marveč mu služi samo v čast. In duševno hrano takšnih ljudi naj uživajo še dalje štajerski Slovenci!!

POLITIŠKA KRONIKA.

Poslanska zbornica hiti da položi vladi čimprej brambno reformo pred noge. Brambni minister general Georgi je v včerajšnji seji na dolgo in široko razpravljaj v vseh predlogih ter dokazoval nujnost in potrebo posameznih izprememb. Govorili so nadalje tudi razni manjšinski predlagatelji med njimi tudi Dalmatince dr. Perešić, ki je izjavil, da bodo napredni Dalmatinci glasovali proti predlogi, že iz euostavnega vzroka, ker vidijo v določbah, ki se tičejo mornarice oškodovanje Dalmacije; nato sta govorila še oba glavna govornika. V današnji seji je govoril najprej poročevalec brambnega odseka dr. Sommer. Brambna predloga bo končana do 27., nakar gre v gosposko zbornico, a poslanska bo med tem rešila proračunske provizorij, tako da nastopijo parlamentarne počitnice že 5. ali 6. julija.

Ogrska opozicija je prenesla sedaj svoje delo iz parlamenta, odkoder jih je pognala surova Tiszina moč, med prebivalstvo. Z veliko vneto sklicujejo opozicionalni poslanci shode, ter obveščajo prebivalstvo o naših, ki jih izvaja Tisza. Zadnje nedelje se je vršilo veliko število shodov, govoril je tudi grof Apponyi, ki je izjavil, da uganja Tisza svoje nasilja na ukaz skupne vlade in željo dvornih krogov.

Taif in Roosevelt. Republikanski narodni konvent je proglasil oficijelno Taftovo kandidaturu, na kar je proglasil Roosevelt svojo samostojno republikansko kandidaturu. Ta samostojna kandidatura je za Ameriko povsem nov in izreden slučaj.

Italija in Turčija. Z ozirom na gibanje, ki se je pojavilo med točani, ki zahtevajo od Turčije avtonomijo, je turška vlada sklenila, da preide preko te točke; obenem pa je zaprosila atensko ministrstvo, da ne vzame naznanje otočanske peticije. — Iz Rima se poroča, da bo italijanska vlada na vsak način vzdržala okupacijo otoka Stampelja, ker ga nujno potrebuje kot operacijsko bazo za nadaljne akcije, kar se pa tiče otoka Roda, italijanska vlada še ni sklenila nič gotovega.

govem starem, opaljenem obrazu, da ne dvomi več, da je izbral pravega moža za svoje namene. Potegnil sem sabljo, salutiral in odgalo-piral proti svojemu stanu. Novica, da so me izbrali za posebno misijo, se je bila že raznesla po taborišču, in moji dragi fantje so me prihrumeli pozdraviti. Ah, še danes mi silijo solze v stare oči, kadar se spominim, s kakšnim ponosom jih je takrat navdajal pogled na njihovega polkovnika. In tudi jaz sem bil ponosen nanje. Vredni so bili smelega poveljnika!

Noč se je obetala viharna, kar je bilo čisto po mojem okusu. Svoj odhod sem želel skriti kolikor mogoče, kajti bilo je očitno, da bodo Angleži, če izvedo o mojem poslanstvu, lahko posnemali, da se pripravljajo važne reči. Zato so vedli mojega konja tja do onostran, poljskih straž kakor na vodo, jaz pa sem sledil peš in in ga zajahal šele tam. Maršal mi je bil dal s seboj zemljevid, kompas in pismeno navodilo. S tem na prsih in s sabljo ob strani sem odjahal v noč. Skropilo je nekoliko in tema je bilo kakor v rogu. Lahko si torej mislite, prijatelji, da začetek ni bil posebno vesel. Toda srce mi je utripalo živahneje ob misli na čast, ki me je doletela, in na slavo, ki me čaka. Ta čin je imel vplesti nov list v venec slave, ki naj bi izpremenil mojo sabljo v maršalsko palico. Oh, kaj smo vse sanjarili v tistih neumnih mladostnih dneh! Tisto noč, ko sem jahal na ogled kot izvoljenec izmed 60.000 mož, bi pač ne bil verjel, da se bom moral enkrat hraniti s sto franki mesečne pokojnine! Ah, mladost ti moja, moje nade, tovariši moji! Kje ste ostali! Toda kolo se suče in se ne ustavi nikoli. — Oprostite, mes amis, starost ima pač svoje slabosti.

(Dolge.)

LISTEK.

CONAN DOYLE:

Zgodbe napoleonskega huzarja

(Dolge.)

Mes chers amis, bilo je proti koncu leta 1810. Jaz, Masséna in ostali smo gnali Wellingtona vedno dalje nazaj, upaje zapoditi njega in njegovo armado čez Tajo. Ali, ko smo bili samo še petindvajset milj od Lissabona, smo izprevideli, da smo se jako ušli; kaj mislite, da je napravil ta Anglež? Pri nekem kraju z imenom Torres-Vedras je dal nasuti velikanske okope in utrdbe, tako da niti mi nismo mogli dalje. Po-tegnil jih je počez po vsem polotoku, in mi smo se bili podali toliko naprej, da nismo več mogli tvegati umikanja, pa tudi izkusili smo biti, da ni otročarija, boriti se s temi ljudmi. Kaj nam je preostajalo, kakor leči pred okope in jih blokirati po najboljših močeh? To je trajalo šest mesecev in je bilo združeno s takšnimi nevarnostmi in naporji, da je Masséna rekel pozneje sam o sebi, da nima na životu koccine, ki mu ne bi bila osivela. Jaz za svojo osebo se nisem brigal bogvekoliko za naš položaj, pač pa sem skrbel za konje, ki so nujno potrebovali miru in zelene krme. Drugače smo pili domače vino in si preganjali čas, kakor se je pač dalo. V Santaremu sem imel punico — toda rajši molčim. Navada galantnega človeka je, da ne pove ničesar; seveda namigava s tem morebiti, da bi lahko povedal jako mnogo, če bi le hotel.

No, messieurs, nekega dne me da Masséna poklicati. Najdem ga v njegovem šatoru, kjer je imel na mizi razprostrti zemljevid. Pogleda me

molče z njemu lastnim presunljivim pogledom; že izraz njegov mi je pričal, da gre za nekaj resnega. Nervozen je bil in slabe volje, toda zdelo se je, da ga moj nastop miri in osrčuje. Zmerom je dobro človeku, če ve, da ima hrabre močje okoli sebe.

»Polkovnik Etienne Gérard,« izpregovori naposled, »slišal sem vedno, da ste pogumen in podjeten oficir.«

Moja šega ni bila potrjevati takšno priznanje; seveda bi mu tudi ne bilo pametno oporekati. Udarim torej le z ostrogami in salutiram.

»Tudi jezdec ste izbornen.«

Pritrdim tudi temu.

»In najboljši borilec v vseh šestih brigadah lahke konjenice.«

Masséna je slovel, da je zmerom točno informiran.

»Torej,« pravi, »ako pogledate ta zemljevid, boste razumeli brez težave, česa želim od vas. To so črte okopov pri Torres-Vedras. Opazili boste, da se raztezajo zelo daleč, in razumeli obenem, da se morejo Angleži držati samo v teh utrdbah. Za njimi leži tja do Lissabona kakih petsto milj samega odprtega ozemlja. Silno važno je zame, da izvem, kako je Wellington razdelil svoje vojne sile po tem ozemlju, in moja želja je, da mi priskrbite vi te podatke.«

Mrzla zona me je stresla ob teh besedah.

»Ekscelencija,« se oglasim, »polkovnik pri lahki konjenici se napram viteškemu nasprotniku vendar ne more ponižati do vohuna.«

Nasmejal se je in me pač, po rami. »Ste pač huzar; to so sami takšni vihravci,« mi pravi. »Ako me poslušate do kraja, izprevidite kmalu, da vas nisem prosil nikakih vohunskih uslug. Kaj porečete o tem konju?«

Odvedel me je bil k šatorovemu izhodu, kjer je izprejavjal lovec čudovito žival. Bil je serec, ne previsok — morda nekaj malega nad petnajst pedi — toda s kratko glavo in prekrasno zaobojenim grebenom, ki ga nahajamo pri arabski pasmi. Pleča in bedra je imel močna, pri tem pa tako drobne noge, da ga je bilo res veselj pogledati. Lepega konja ali lepe ženske še danes ne morem videti brez notranjega razburjenja, ko imam že sedem križev na hrbtu. Lahko si predstavljate, mes amis, kako je bilo šele leta 1810.

»To je Voltizer,« je dejal Masséna, »najlepši konj v armadi. Želim samo, da se odpravite še noč, objašete sovražno krilo, prodrete naravnost skozi zadnje četo in se vrnete ob drugem boku ter mi prinesete vesti o položaju našega nasprotnika. Nosili boste uniformo, in ako vas ujamejo, potemtakem ne boste ustreljeni kot vohun. Verjetno pa je, da pridete neovirani skozi sovražne straže, ker so razpostavljene zelo daleč narazen. Kadar ste srečno skoz, lahko preskočite o belem dnevu vse, kar vam bo napoti, in če se ogiblje velikih cest, se izmuznete z lahkoto neopaženi. Ako se do jutri zvečer ne javite nazaj, bom vedel, da ste ujeti, in predlagal Angležem, da vas zamenjajo za polkovnika Petrie.«

Ah, kako mi je utripalo srce, ko sem se vzpel na hrbet te grandiozne živali in poskočil na njej semintja, da pokažem maršalu svoje mojstrstvo! Imenitna živalica je bila — obadva sva bila imenitna, messieurs, kajti Masséna je ploskal z rokami in kričal od navdušenja. Ne jaz sam, ne, on je dejal, da žlahten konj zasluži tudi žlahtnega jezdec. Ko sem drevil tretjekrat mimo njega s svojim gizdavi dolmanom in vihrajo perjanico, sem videl po nje-

DNEVNI PREGLED.

Klerikalna radost se je pojavila v »Slovenec«, češ da so si starini in mladini v laseh. Vsak pameten človek je lahko videl, kako je ta radost za lase privlečena. Dovolili smo si govoriti odkrito, da vlada pri nas na Slovenskem med nami t. j. med Slovenci sovraštvo, zaprtost in lenoba. Denunciacije, pravde, zapori itd. kažejo, da je pri nas sovraštva dovolj in da ni one velike ljubezni, ki bi nas vodila do lepših činov, nego so denunciacije in druge podlosti, ki se gode pri nas. Da je zaprtost dovolj, kažejo obili konkurzi in splošna gospodarska revščina in da je lenobe več nego dela — ne bo nihče tajil — in kar je žalostna resnica, je to, da je ta lenoba med mladino. — Ker smo to povedali s splošnega slovenskega stališča, se je zaletel v nas »Sl. Narod« — in »Slovenec« sklepa iz tega, da so si starini in mladini v laseh. Oboje je bilo nepotrebno — še bolj nepotrebno so bile pridžane nevkusnosti. — Naj ob enem povemo, da slišimo prav lepe stvari o razpuru v klerikalni stranki — med dr. Šušteršičem in dr. Peganom. Pa o tem kmalu več.

Po kaj na Dunaj? Za dunajski evharistični shod je med klerikalci tako malo zanimanja, da dela »Bogoljub« barnumsko reklamo. Nihče se neče prigrisati, zato bo moral celo dr. Šušteršič uradno zastopati kranjsko deželo, da bo družba malo večja. »Bogoljub« vabi zdaj z vso silo Slovence zlasti »našo gospodo« in vse ako jim »cesar dovoli« na dunajski mednarodni katoliški shod, kamor naši klerikalci res spadajo. Brezdomovinci najdejo na mednarodnem shodu prostora dovolj. Zabavno je čitati, kako miri »Bogoljub« razžaljene naše terciarke, ki so se spuntale, ko so izvedele, da so ženske od procesije izključene in da bodo Slovenci sami med sabo v zakatni frančiškanski cerkvi, ki je še manjša kakor frančiškanska cerkev v Ljubljani. »Bogoljub« tolaži naše terciarke, da tudi v Lurdu ženske ne smejo k procesiji, zato pa bodo smele oddale vsaj gledati, zlasti če pridejo v narodni noši. Brez nemščine se bo čisto lahko izhajalo, ker bodo Slovenci itak med sabo. Za kažipote pa bodo akademski »Danicarji«. Shod se zaključil z romanjem v Marijino Celje. In še posebej tolaži »Bogoljub« vse klerikalne Slovence, da pri tem shodu ne bo treba pustiti trebuha zunaj. Torej jedlo se bo lahko veliko!

Lampe zopet denuncira. Namestnik deželnega glavarja je jako slabe volje. Šukljetovala mu je vzela še tisti košček pameti, ki je doslej z njo kaj veljal med klerikalci. Polemizirati s Šukljeto ni več mogel, ker je tudi sam spoznal, da ne opravi ničesar, celo klerikalci so se smejali nerodnemu zagovoru, ki ga je »Slovenec« objavil, a nazadnje je prenehal objavljati neslanosti, s katerimi je hotel izpodbijati Šukljetoove dokaze. Ko je Lampe uvidel, da proti Šukljetu ne opravi ničesar, se je povrnil k svojnemu nekdanjemu poklicu, ki se mu je obnesel v Ribnikarjevi aferi. Postal je zopet denuncijant, šel v deželni šolski svet, ter se spravil na Aškerčev pogreb, na dijake in dijakinje, nazadnje denunciral tudi prof. Jugu, da je aranžiral to »svobodomiselsko demonstracijo«. Ako je bil veličasten Aškerčev pogreb svobodomiselska demonstracija, sodi lahko občinstvo, ki ga je videlo, seveda ako ga je Lampe gledal skozi svoja denuncijantska očala, je videl gotovo demonstracijo, ker se je on uživel sedaj tako v svojo špiceljsko ulogo, a ne vidi ničesar drugega nego povsod in povsod je demonstracije! Lampe je zahteval od Schwarzja proti prof. Jugu preiskavo. — Schwarz je na komando salutiral in izjavil, da odredi preiskavo. Prof. Jug se je udeležil pogreba kakor so se udeležili mnogi odlični šolniki, ki v izkazovanje zadnje časti velikemu pokojniku niso videli nikake demonstracije! Lampe bo seveda s svojo denunciacijo nesramno pogorel, a to ga ne bo oviralo, da pri prvi priliki zopet denunciral! Denuncijantstvo je temu božjemu namestniku pač v krvi.

Denuncijant dr. Lampe na delu. Včerajšnji »Slovenec« poroča: Demonstracije srednješolskega učitelstva in dijaštva za »Svobodno misel«. V včerajšnji seji c. kr. deželnega šolskega sveta je dr. Lampe omenil Aškerčev pogreb, iz katerega se je naredila demonstracija za Svobodno misel in za socialno demokracijo. Svobodna misel je organizacija, katere namen je, verstvo in cerkev popolnoma uničiti, je revolucionarna, protimonarhistična organizacija, kakor se je pokazalo v Španiji in na Portugalskem. Aškerč je proslavil Ferrerja, s katerim je bil skupaj v Pragi kot podpredsednik mednarodnega shoda Svobodne misli. Te Aškerčeve ideje je v svojem skrajno brezskrbnem nagrobnem govoru proslavil prof. dr. Ilesič. Za politično demonstracijo take vrste so se pa zlorabljali tudi dijak, ki so nosili venec Svobodne misli in socialne demokracije, in učenke mestnega deželjskega liceja, ki so nosile s lipovimi vencic navse Aškerčevih spisov, med katerimi so pamfleti na katoliško cerkev brez vsake literarne vrednosti. To je baje aranžiral prof. Jug. Ker je tu v direktnem nasprotju s šolskimi postavami, predlaga dr. Lampe preiskavo, o katere izidu se naj poroča v deželnem šolskem svetu. Predsednik ekselence baron Schwarz obljubi, da se bo preiskava izvršila. — Nastop dr. Lampeta je za slovenski narod nekaj tako sramotnega, kakor njegova ovadba proti Ribnikarju. Prof. Jug je bil pri pogrebu kot reditelj in ni storil drugega, kakor da je po določbi odbora kot reditelj uredil dijake, ki so nosili vence. Kar počenja Lampe v naši deželi presega vse meje. Zakaj ni zahteval, da se uvede preiskava proti gosp. dež. nadzorniku Hubadu, ki se je udeležil pogreba, ali proti g. ravnatelju Požarju, ki je dal venec svojemu sošolcu, ali sploh proti vsem profesorjem in pedagogom, ki so prišli k pogrebu... Zakaj ne? Ali smo na Slovenskem res že tako nizko, da bodo prišli ljudje v preiskavo, ako skrbje za dostojen

jen pogreb slovenskega pesnika? Ali ne bo konca takih šuftarij od klerikalnega Terzita? **Jugoslavenska strokovna zveza delavstva.** Naši klerikalci se v zadnjem času silno zanimajo za delavske sloje. Sedaj so si ustanovili posebno »Jugoslavensko strokovno zvezo delavstva«. V načelstvu, oziroma v odboru so sledeči delavci trpini: dr. Ivan Zajec, dr. Lovro Pogačnik, kaplan Krhne, prof. Remec, dr. Adlešič, dr. Derganc, dr. Levičnik, dr. Malnerič, prof. Maruško, dr. Tomažič, prof. Jarc, prof. Dermastja, dr. Pegan in župnik Traven. Vodstvo društva je torej v rokah oseb, ki garantirajo, da se bo klerikalnim delavcem godilo vedno bolje. Take zveze se navadno ustanavljajo pred pustom.

Zavedne St. Vidčanke. Kakor čujemo, prigrisalo se je že okrog 15 deklet iz St. Vida za sodelovanje velike veselice, ki se vrši v prid »Narodnemu skladu« dne 7. julija. Istotako so tudi obljubile, preskrbeti vsaka po svoji moči kar največ cvetlic. Slovence, posnemajte vrle St. Vidčanke!

»Zdar Buh« — Glick auf! Ta napis je zdaj čitati pod državno cesto na novomeški kolodvor, kjer so pričeli s prodiranjem predora pod cesto in delom kapiteljskega hriba. Predor je blizu 10 metrov razstreljen. Seveda je predor še le v prvem povelju in še nima imena tunel, nego »Stollen«, rov, kakor ga vidimo pri navadnih rudnikih. Obenem so pričeli tudi z izstreljevanjem rova od nasprotne strani pod mestnim parkom, v bližini, kjer je bila zasajena »prva lopata«. Resnici na ljubo se mora trditi Samohrd priznati, da varuje v prvi vrsti značaj slovenske dežele in je pri tem predor postavila na prvo mesto običajni slovenski »Zdar Buh!« Podjetje ima na tem delu večinoma slovensko stavbeno osebo.

Epidemije v novomeški okolici. Razne otroške bolezni kakor škrlatinka, oslovski kašelj itd. ki že nekaj časa vznemirjajo novomeški okraj, so se približale že neposredni okolici Novega mesta. — Veliko huje pa kakor te otroške epidemije bolezni, razsaja ta mesec druga epidemija, kateri pravijo: »vinska premetavka«. In kar je posebno čudno pri tej čudni bolezni je to, da se najraje oprijemlje Kristusovih namestnikov. Poleg znanih šnopsarskih barab se ta epidemija loteva s posebno slastjo pridigarjev proti alkoholni pijanosti. »Dan« je tekom tega meseca objavil že lepo število na tej epidemiji obolenih duhovnih posod. Pretečenj pondeljek je ta epidemija z vso silo napadla župnika ene najbolj pobožnih far na Kranjskem. Ko se je ob 8. zvečer vračal skozi Novo mesto proti Gorjancem, ga je »vinska premetavka« kar sredi ceste tako hudo napadla, da ga je moral eden učiteljev iz deželne kmetijske šole na Ormu prijeti pod pazduho, sicer bi se bil svetl mož zgrudil na tla, tako »slab« je bil na — nogah. Za tako bolezen jako rahločutni Novomeščani so skoraj s solzami v očeh prevelikega sožalja ubogega bolnika spremljali čez glavni trg in državni most. Pred Kasteljevo trgovino v Kandiji so se s težkim srcem ločili od čim dalje slabejšega duhovnega bolnika. Gospodje, ki so ga do tu spremljali, so ga hoteli spraviti domov, kjer ima kuharica že pripravljen recept proti takim napadom. Ali duhovni gospod so rekli, da ima Štembur še boljše zdravilo zoper tako kužno bolezen. Temu je pritril tudi brusniški župnik Nemanič, oprijel svojega tovariša in ga peljal k Štemburju, ki je tudi dober živinski zdravnik. Štembur se je takoj na to odpeljal v Stopiče, kjer je kaplanu naročil, da naj poskrbi, da bodo to noč vsi Podgorci molili rožni venec vs. pomagavke za svojega »gospoda«, da bi srečno prišli domov in preboleli nevarno epidemijo — »vinsko premetavko«. Bacili te bolezni se rede v državni in deželni kleti.

Pred nekaj časom se je raznesla vest, da je sidišče prijel gosp. Zorčiča, ki je bil prokurist pri podjetniku Bončarju, zaradi Šibenika. Vesti so bile neresnične, sidišče je prijel Zorčiča le zaradi Bončarjeve konkurence in ga je izpustilo, ker se mu ni moglo dokazati nikake krivde.

Iz Ajdovščine. Tu se je vršil v nedeljo velik javen ljudski shod, katerega je sklicala podružnica Nar. del. organizacije. Udeležba je bila naravnost veličanska. Veliki vrh, kjer se je vršil shod, je bil nabito poln. Poročal je strokovni tajnik N. D. O. g. Brandner iz Trsta. Delavstvo je bilo silno navdušeno. V njih srečih je plamtelo, kakor pri kresovih, ki so se dvigali te dni po hribih in gorah. Da res je! Sužnji dvigajo svoje glave in zahtevajo svobodo. V Ajdovščini se danl. N. D. O. dobiva od dne do dne več pristašev. Veličastni shod seveda socialistom ni bil po volji, a mi gremo kljub temu svojo pot naprej.

»Glasbena Matica« v Ljubljani. III. produkcija dne 27. junija 1912. Vsopred: 1. Balakirev: »Thamara«. Na klavir igrajo osmeroročno gđ. Supančič in Kabaj in gđ. Ravnik in Ličar. (Sola g. V. Talichove.) 2. Fr. Seitz: Rondo iz I. koncerta. Na gosli svira g. Milutin Jelačin. (Sola g. J. Vedrala, 4. razred.) 3. a) Rachmaninoff: Prelude, b) Godard: Etude artistique. Na klavir igra g. Anton Ravnik. (Sola g. V. Talichove, 8. razred.) 4. a) Mozart: »Dame poglejte.«, iz Figarove svatbe, b) Mendelssohn: Prva vijolica, c) Hildach: Pomlad je prišla. Poje gđ. Milica Počivalnik. (Sola g. Hubada, 2. razred.) 5. E. Haberliar: a) Pesem gondoljerja, b) Vzhujenje spomladi, c) Lovska pesem, d) Potoček. Na klavir igra gđ. Fr. Heuffel. (Sola g. Fr. Gerbiča, 8. razred.) 6. Chopin: Balada v G-molu. Na klavir igra gđ. Mara Kabaj. (Sola g. V. Talichove, 8. razred.) 7. Fr. Drdla: Serenada, posvečena Kubeliku. Na gosli svira g. Leon Novak. (Sola g. J. Vedrala, 5. razred.) 8. a) Leoncavallo: Spev iz opere »Glumaci«, b) R. Franz: Na samem, c) Verdi: Spev iz opere »Rigoletto«. Pesmi poje g. Leopold Kovač. Sola g. M. Hubada, 4. razred.) 9. Grieg: Variacije v obliki balade. Na klavir igra g. Ciril Ličar. (Sola g. V. Talichove, 8. razred.) Začetek vsakokrat točno ob pol 8. uri zvečer. Za ono občinstvo,

katere hoče v pokrišje stroškov kaj prispevati so sedeži v sprednjih parternih vrstah in na desnem in levem balkonu po 1 K rezervirani. Ostali sedeži v parterju in na galeriji ter prostori na stojiščih so prosti. Občinstvo se prosi, da stopa v dvorano pred začetkom produkcije in eventualno v odmorih med posameznimi točkami. Med izvajanjem posameznih točk v dvorano stopati ni dovoljeno. Gojencem pri produkcijah ni dovoljeno odzivati se ponovnemu odobravanju.

Danes — v sredo — ob 8. uri zvečer imajo sestanek narodni delavci v »Narodnem domu«. Delavci! udeležite se tega sestanka polnoštevilno, agitirajte med svojimi prijatelji, da se jim poljsni pomen in namen Narodno-socialne Zveze. Komur je mar dobrobit slovenskega delavca, gotovo pride.

»Bratstvo« sklicuje društven sestanek, ki se vrši jutri v četrtek večer ob pol 8. uri zvečer. Udeležite se, bratje in sestre tega sestanka. Na zdar!

»Vilfanovo« kočjo na Begunjski otvori podružnica slov. plan. društva v Radovljici dne 29. t. m. Podružnica je opremila kočjo z vsem potrebnim, preskrbljena je z dobro kapljico in jedjo (izborne kranjske klobase). — Ker se je bajnolepa flora pričela ravnokar razvijati in ker je pot do kočje dobra celo za salonske turiste, kličemo vsem turistom: Dobro došli v »Vilfanovo« kočjo.

Slovenski tekmovalci za prvenstvo pri vseslovenski sokolski tekmi v Pragi so se odpeljali iz Ljubljane v ponedeljek zvečer. Slovencev je sedem prigradenih za prvenstvo. Tekmujejo sami med seboj kot posamezniki in obenem s tekmovalci ostalih slovenskih narodov. Od turinske vrste tekmuje zdaj za prvenstvo le polovica, to je trije telovadci. Kovarčič tekmuje s Hrvti. Izmed Slovencev se bosta borila za slovensko prvenstvo Vidmar (Sokol I.) in Fuchs (Metlika), oba izborna telovadca. Vidmar se odlikuje z lahkim telesom, in sorazmernimi, mehкими gibi. Fuchs je precej večji in težji in se odlikuje z grandiozno izjo Turina, dasi ima v Fuchsu resnega tekmea. Slovenski Sokoli upajo, da utegne priti prvi slovenski tekmovalac med vsemi na 6. do 8. vrsto. — Po tekmi za prvenstvo, ki bo v petek, pride v soboto tekma vrst v višjem in nižjem oddelku. Tu je težko reči, katere slovenske vrste bodo najmočnejše. Pri tekmi vrst ne bo velike razlike, če posebna nesreča ali smola ne vzame kateri vrsti preveč točk. V splošnem pa nastopi slovensko Sokolstvo mnogo močnejše na slovenskem tekmovališču nego pred petimi leti. Rešilo bo svojo sokolsko nalogo častno za slovensko Sokolstvo in slovensko napredno javnost.

Otvoritev omnibuslinije Bohinjska Bistrica — Bohinjsko jezero. Dne 29. junija t. l. otvori se na progi Bohinjska Bistrica — Bohinjsko jezero omnibuslinija, ki bo vozila vsaki dan trikrat na Bohinjsko jezero s sledečimi postajami: Bistrica — hotel sv. Janez — hotel sv. Duh in končno postaja hotel Zlatorog. Ravno mimo teh postaj in po isti progi vračal se bode omnibus tudi trikrat nazaj v Bistrico. Vozne cene so za 1 osebo in vožnjo iz Bistrice do sv. Janeza 60 vin, iz Bistrice do sv. Duha 70 vin, in iz Bistrice do Zlatoroga 1 K. To zares potrebno komunikacijsko linijo je ustanovila Deželna Zveza za tujski promet na Kranjskem, ki jo bode tudi subvencionirala. Tujski promet v Bohinju, posebno promet izletnikov bode gotovo živahnejši, ker je ravno pasantom dana prilika se za jako nizko ceno pripeljati na krasno Bohinjsko jezero. Tudi posamezni Bohinjski kraji in hoteli bodo po tej omnibusliniji intenzivneje zvezani med seboj in gotovo je, da se družabno življenje letoviščarjev oživi. Posebno za ljubljanske izletnike je ta nova komunikacija zelo prikladna in imajo gorenski vlaki, ki odhajajo iz Ljubljane ob 5.47, ob 6.52 in 9.09 jutraj čez Jesenice v Bohinju zvezo na to omnibuslinijo. Deželna Zveza je izdala za to linijo poseben reklamni plakat, ki ima tudi natančen vozni red in vozne cene.

Pri odkritju Palackega spomenika v Pragi bodo zastopala sledeča mesta, društva itd. Francozi: Mr. Galli, predsednik pariškega municipalnega sveta z zastopniki mesta Pariza: Dausset, Cherieux, Lampuè, Grabanoal, Cesar, Caire in članj mun. sveta Ewain, Gay, Lalou, Caron, Maurice, Quentin, Giron, Rollin, Miniot in Peuch. — Bolgari: za mesto Sofijo gg. Mustakov in Saržiljev, za bolgarsko univerzo prof. Conev. — Hrvti: za jugoslov. kademijo v Zagrebu dr. Manojlovič, župan Holiac z 10 mestnimi svetniki. — Za Dubrovnik župan posl. dr. Čingrija, za Split dr. posl. Smoldaka. — Poljaki dr. Fryd, vit. Žol iz Varšave, knez Czetwertynski in publicist Žudan. Rusija: dr. svetnik Sevjakov prof. Kulbakin (univ. Harkov), prof. Rjancev (univ. v Varšavi), prof. Florinsky (Kijev) — iz Petrograda generalmajor Nikolaj Aleksandrovič Arhangelsky, svetnik Atanas Vasiljevič Vasiljev, gen. major Vladimir Knitričev Kuzmin — Karavejev, dr. svetnik Nik. Dmitrijevič Šubin Pozeljejev. **Slovenci:** zastopniki Ljubljane župan dr. Ivan Tavčar in dr. ravnatelj Ivan Hribar, preds. »Matica« Ilesič, posl. dr. Rybač za Trst, Srbi: prof. Todorovič za belgradsko akademijo, župan belgradski Davidovič s 7 mestnimi svetniki, oberst Živanovič, župan mesta Niš Arandjelovič z 2 obč. svetnikoma, dr. Vrhovac za »Srbsko Matico« v Novem Sadu, iz rodnega kraja Palackega (Hodoslavice) več obč. svetnikov, poleg tega mnogo žurnalistov, posebno francoskih in angleških.

Študijska potovanja naših igralcev. Nekaj tednov so bili zaradi študij igralske in dramske umetnosti na Dunaju in v Pragi ga. Danilova, gđ. Vera Danilova, g. režiser H. Nučič in g. R. Bukšek.

Gledališče v Idriji. V petek, 28. t. m. ob 9. zvečer uprizore v pivovarni pri »Crnem orlu« krasno socialno igr »Jernej Turazer«. Režila in naslovna uloga je v rokah g. Val

Bratine od slov. gledališča v Trstu. Spominajo se prejšnjih lepo vspehlih predstav, pri katerih je sodeloval ta spretni in simpatični igralec, se odkrito veselimo vže naprej tega gledališkega večera, ki nam bo gotovo nudil lepega umetniškega užitka in duševne naslade.

Kdaj se zapira mestno kopališče. Poroča se nam: Včeraj sem prišel 3 min. pred pol osmo v mestno kopel, da se izkopljem. Oskrbnik pa je rekel, da je prepreno, ker se drugi uradi zapirajo eno uro prej, kopališče pa pol ure. Dasi sem obljubil, da bom gotov pred osmo — kopališče ima biti odprto do osmih — vendar mi ni dal karte, češ, da me ne bo čakal. — To menda ni v redu in ne želimo, da bi se ponavljalo.

Mrtva roka. Koliko premoženja so si nakopili razni menihi in duhovniki ter ga izsesali iz prebivalstva na Francoskem je razvidno iz neke statistike finančnega ministrstva. V ti statistiki se poroča, da se je temeljem zakona o ločitvi cerkve in države postavilo pod sekvester 68.551 cerkvenih zavodov. Sekvester je doslej izvršen nad 47.425 zavodi. **Konfisciralo se je premoženja** v znesku 335 milijonov kron, ki se je ves porabil temeljem zakonske določbe za dobrodelne namene. Poročilo konstatira, da bodo dobili dobrodelni zavodi nad 400.000.000 frankov nekdanjega cerkvenega premoženja.

Kako so zaznamovani avtomobili iz posameznih avstrijskih dežel. Vsaki avtomobil ima, kakor znano, na zadnji strani svojo črko, po kateri se pozna, iz katere dežele je. Ker bo naše čitatelje gotovo to zanimalo, jim podajamo tudi kratek pregled. Črka »A« označuje, da je bil avtomobil registriran na Dunaju: —B— Nižnejavstrijska izvenzhi Dunaj; —C— Gornje avstrijska; —D— Solnograška; —E— Tirolska; —F— Koroška; —G— Bosna; —H— Stajerska; —J— Kranjska; —K— Primorje; —M— Dalmacija; —N— Praga; —O— Češka; —P— Moravska; —R— Slezijska; —S— Galicija; —T— Bukovina; —W— Predarlška; —U— Ogrska. Avtomobili iz inozemstva imajo razven črke, ki znači, kje je bil avtomobil registriran, še črko —Z—.

Hudoben človek. 52letni delavec Jakob Letnar iz Mekinj je hudoben človek in zelo udan pijači. Bil je tudi že večkrat kaznovan. Od 19. do 20. t. m. je bil v službi Prašnikarjeve žage v Mekinah kot delavec. V tem času se je sprl s svojim delodajalcem Josipom Kozeljem. Dne 20. t. m. je šel Letnar ponoči k žagi, je iz hudobije odprl zatvornice. Med ko je utaknil veliko desko. Letnarja so radi tega aretirali in izročili okrajnemu sodišču v Kamniku.

Mrtvega so našli. Posestnik Anton Vrhovec iz Žažarja pri Vrhniki je šel dne 20. t. m. od doma in se ni več vrnil. Naslednjega dne so ga našli mrtvega na cesti. Vrhovec je bil že par let božjasten in tudi zelo udan pijači. Najbrže ga je na potu zadel mrtvoud.

Prostovoljna smrt zakonske dvojice. V petek se je ustrelila na Dunaju soproga mladega, bogatega dunajskega slikarja, Friderika Pontinija v ateljeju svojega moža, potem ko sta se sprla radi tega, ker jo je mož za nekaj časa zapustil. Ko je Pontini videl svojo mrtvo ženo, ji je iztrgal iz rok samokres in izvršil samomor.

Za svojo nevesto. V Reki se je ustrelil 27letni Modest Scrobogna iz žalosti radi tega, ker je umrla njegova nevesta Albina Mihič.

Mačeha. V Amsterdamu je neki krojač umoril svoje tri otroke, ker je mačeha ravnala preveč surovo z njimi. V razburjenju se je hotel še sam obesiti, a so ga rešili in aretirali. Splošno se domneva, da je mož umobolen.

Rodbinska žaloigra. V mestu Ibsu na Donavi je v nedeljo vrzel 40letni Avgust Amon, ki je bil nastavljen kot kuhar v blaznici, obe svoji hčerki v Donavo in nato še sam skočil v vodo. Očeta in eno hčerko so mimoidoči ljudje še pravočasno rešili, ena je utonila. Amon je še poprej parkrat poskusil svoje otroke umoriti z britvijo. Sedaj se nahaja v zaporu.

Vlak ga je povozil. V Olomucu je brzovlak povozil vpkolenega poštnega kontrolorja državnih železnic, Julija Bergerja, ki je šel obiskat svojega sina.

Poneverjenje. V Berlinu je blagajničar državne banke, Zebell, poneveril 120.000 K in pobegnil.

Kolera v vojašnici. V vojašnici v Miškotcu na Ogrskem je 40 vojakov obolelo na kolero. Zdravniki so konstatirali, da je vzrok bolezni inficirana pitna voda.

Avtomobilska katastrofa v Višehradu. V Višehradu pri Pragi se je zgodila v nedeljo velika avtomobilska katastrofa. Ob 3. uri popoldne je namreč neki avtomobilist povozil soprogo krojača Nikiša, ki je obležala na mestu mrtva. V avtomobilu je bilo več Poljakov, ki so prišli na sokolske slavnosti v Prago, med njimi tudi ravnatelj razstave »Poljska žena«, ki je iz strahu padel v medlevo in pri tej priliki tako nesrečno padel iz voza, da si je pretresel možgane. Kmalu nato je isti avtomobil povzročil drugo nesrečo. Lastnik avtomobila Franc Ružička, ki je sam vozil, je peljal v najhujšem diru skozi Bolniško ulico in je povozil ravnatelja meščanske šole Adolfa Rotta, ki je zadobil več nevarnih poškodb. Lastnika avtomobila so aretirali.

Eksplozija na ladiji. Na parkniku »Christine« je v bližini Newyorka nastala eksplozija, ki je ladijo popolnoma uničila. Pri tej priliki je bila ubita soproga znanega bankirja Jarviča.

Slovenska filharmonija koncertira danes na vrtu hotela »Lloyd« (Karel Tausen), sv. Petra cesta št. 9. — Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 vin.

Osrednja banka čeških hranilnic v Pragi in njene podružnice v Brnu, Krakovu, Lvovu, Černovicah, Trstu in Dunaju plačujejo, počenši z dne 27. t. m. brez vsacega odbitka in provizije, izžrebane 4% in 4 1/2% zastavne il-

stine deželne banke kraljevine Galičije in Lodomerije z veliko vojvodinjo krakovsko, s polletnimi obrestmi vred. Dosedaj se nahaja v prometu za K 114.306.700.— 4 1/2% zastavnih listin ter za 99.183.200.— 4% zastavnih listin.

Produkcije gojencev „Glasb. Matice“.

V dobro obiskani veliki dvorani »Uniona« seje vršila v ponedeljek 1. javna produkcija gojencev »Glasb. Matice«. Pokazala nam je zopet, kako krasno se razvija ta kulturni zavod, kako izborne učne moči ima in kako se zbira od leta do leta več ukaželjne in napredujoče mladine v njegovem okrilju.

Ponedeljkov spored je obsegal po večini klavirske točke.

Producirali so se iz šole gđc. Chlumecke z lepimi uspehi g. Iv. Zargi, dalje četvero-ročno gđc. Cirila Bole in Nada Komotar. Posebej moramo omenjati zlasti dve pridni učenci, ki sta se odlikovali po preciznem prednašanju — namreč gđc. Mar. Torelli in Mar. Breskvar. Prav živo je bil igran od gđc. Ane in Elze Sturm (šola g. Pavčiča) Dvořakov »Slovenski ples št. 8« in Abesserjevi »Cigani v gozdu«.

Lepa je bila Rafova »Tarantella«, ki jo je igrala gđc. Vera Rekar (šola g. V. Talichove) in prav slikovito je absolvirala gđc. Ana Bartl Gričigovo točko.

Iz šole g. V. Talichove moramo zlasti polivaliti malega g. St. Komarja, ki nastopa in igra kot samozavesten umetnik. Z občutkom je igrala gđc. Ivana Lampe (šola g. Gerbiča) in prav lepo Čajkovskega »Barkarolo«, »Jasne noči« in »Karneval«.

Dobro sta se predstavila kot goslača iz šole g. Vedrala gđc. Vincencija Ravnikar in g. Karel Planinšek.

Kot solopevka je nastopila z vso sigurnostjo gđc. Stef. Skrbinšek (šola g. Hubada). Izmed petero pesmic, ki jih je zapela, so nam zlasti ugajale »Ciganka Marija«, »Nezakonska mati« in »Vzdih«, kjer je prišel do vse veljavosti njen lep in močni, dasi nekoliko zakriti mezzosopran.

II. produkcija »Glasbene Matice«.

Včerajšnja produkcija je bila pač še boljše obiskana, kot prva. Poznal se je to zlasti po velikem šundru, ki je vladal v dvorani in, ki ni mogel le poslušalcev, temveč tudi nastopajočih igralcev. Da se naše občinstvo v tem oziru vsaj nekoliko ne pomani! —

Da preidemo k produkciji sami, igralo je deset gospodičen na glasovir in sicer: brez izjeme dobro.

Iz šole gđc. Chlumecke so nastopile gđc.: Blagica Bašadur, Melita Šivic (pav lep je bil Lisztov »Slavica«) in Mici Macher, ki je podala z globokim umevanjem Brahmsovo »Balado« in tehnično dovršeno Godarda »Koncertno etudo«.

Gđc. Magda Josin (šola g. Fr. Gerbiča) je prav spretno in lepo absolvirala tri Gričigove točke.

Z občutkom je prednašala gđc. Eliza Žibert (šola gđc. Noll) dve Mendelssohnovi »Pesmi brez besed«. Slišali smo dalje gđc. Ivanko Švigelj (šola g. Noll), gđc. Jelo Repić (šola g. Talichove), gđc. Berto Marolt, krasni »Caprice espagnole« od Mozskowskija, ki ga je igrala gđc. Filip Zupančič, iz šole g. V. Talichove je tudi gđc. Vida Šešek, koje Medelssohnova »Fantazija« je bila v vsakem oziru dovršeno igrana.

Na gosli sta svirala gg.: Fedor Gregorič (prav lepa je bila »Uspavanka«) in Fran Lončar (oba iz šole g. Vedrala), ki sta imela s svojimi točkami pri občinstvu popoln uspeh.

Solopetje je bilo zastopano zgolj po gđc. Pipi Tavčarjevi. Njen — v šoli g. M. Hubada — fino izvežban in v vseh legah lepo doneči srednjemotni, sopran je silno mnogo pridobil na zaokroženosti. Tudi v višini čisti piano, popolnoma razumljivo izgovarjanje in lepo predavanje — to so vrline njenega glasu in zlasti šole, ki jo obiskuje. Izmed petero pesmic, ki smo jih slišali, so nam najbolj ugajale »Na samem«, »Galebi« in »Peča«, ki so izvali pri poslušalcih pravo navdušenje.

Slavnostno odkritje Jan Legoveke nagrobnega spomenika v Pragi. O priliki vseslovenskega sokolskega izleta v Pragi imamo tudi Slovenci svoj praznik. Dne 29. t. m. odkrije slov. akad. društvo »Ilirija« svojemu častnemu članu in zaslužnemu pospeševalcu češko-slovenske vzajemnosti, Janu Legu nagrobni spomenik. Mislimo, da bi bilo odveč, ponavljati zasluge pokojnega Lege za Slovence — o tem se je pisalo na različnih mestih že dovolj. Opozorjamo tem potom vse Slovence, zlasti vsa slovenska »sokolska društva«, ki se udeležijo sokolskega »zleta« v Pragi, da se sigurno udeležijo odkritja, ki se vrši 29. t. m. dopoldan. Ob osmi uri gredo vsi slovanski Sokoli na grob Tyrša in Fignera. V neposredni bližini tega groba se nahaja grob Jana Lege. Od groba Tyrša in Fignera naj gredo vsi slovenski udeleženci k Legovemu grobu. Po uradni govori, betju slavnostne pesmi itd. se vrši odkritje.

Apeliramo na vse Slovence, da se gotovo udeležijo odkritja. Ta dan mora biti manifestacija vseh Slovencev, pokazati moramo Čehom in vsem Slovanom, kako častimo ljudi, ki so delovali za nas.

Skrajno resna situacija na Balkanu.

Mladoturški list »Jemme Turquie«, ki ima najozje stike s turško vlado priobčuje že nekaj dni sem vznemirljiva poročila, ki jasno ka-

žejo, da se turški merodajni krogi boje velikih dogodkov, ki se bodo v najkrajšem času odigravali kot posledica italijanske turške vojne na balkanskem polotoku. Ta list ve poročati od rusko-perzijske meje, da so tam

ruske vojne priprave

v največjem teku. Rusija kopiči ob meji že od začetka italijansko-turške vojne svoje čete ob turških mejah, mobilizira svojo mornarico in se z največjo naglico pripravlja na vsake slučajnosti, ki jih zna poroditi italijansko-turška vojna. Isti list poroča tudi iz Cetinja senzacionalno poročilo, ki je sicer precej neverjetno, a vendar jasno dokazuje nemirno razpoloženje v merodajnih turških političnih krogih. To poročilo zatrjuje, da obstoji

taina zveza med Italijo, Črno goro ter Albanci.

List namreč prinaša iz Cetinja originalno poročilo, da je tjakaj dospela deputacija treh odličnih Albancev iz Rima, ki so konferirali s črnogorskim ministrskim predsednikom ter nekaterimi albanskimi prvaki, ki so zato dospeli v Cetinje. Ti albanski delegati so donesli iz Rima uradno zagotovilo italijanske vlade za vsak sklep, ki naj bi se nanašal na zvezo Italije, Črne gore in med Albanci. Poročevallec iz Cetinja poroča, da je gotovo dejstvo ta zveza temeljem katere zavzameta Italija in Črna Gora enako sovražno stališče napram Turčiji. S pomočjo Italije bi Črna gora podvzela vpad na turško ozemlje v onem trenutku, ko začne Italija s svojo akcijo ob zapadnem delu galipoljskega polotoka, kjer si Italija pripori temelj za nadaljne operacije in napade proti Dardanelam. V istem času bi albanski vojvode dvignili novo vstajo.

To poročilo kaže, kako turški vladni krogi povsem dobro vedo, odkod preti državni nevarnost, ter mogoče sami v svoji fantaziji snujejo take zveze, ki bi se nazadnje potom teh turških iniciativ le mogle uresničiti.

Tudi berlinski list »Berliner Tagblatt« javlja iz Carigrada, da so merodajni turški krogi za gotovo prepričani o velikih dogodkih, ki stoje pred durmi. Splošno se veruje, da podvzemo Italijani takoj, ko zapusti zadnji italijanski podanik Turčijo, splošen napad na celi črti na otomansko cesarstvo. Dejstvo je, da prevladuje danes v egejskem morju Italija, zato pa ni gotovo in se tudi ne more trditi, kje in kako namerava Italija izvesti svojo akcijo. Turška mornarica leži zasidrana v Nagari in se ne upa nikamor, ker je mnogo preveč nezadovoljna, da bi upala izzvati spopad z italijanskimi brodomi. V turških vojaških krogih se računa z možnostjo, da bo Italija skušala na kaki točki ob evropski ali pa maloazijski obali izkrcati svojo vojsko in prisilila tako Turčijo do odločilne bitke. Časopisju je strogo prepovedano pisati o kretanju turške armade, a vendar vsakdanji dogodki dokazujejo, da se splošno misli, da je odločilen trenutek že blizu. Čete same ne vedo, kam jih pošljejo, iz Carigrada in Soluna jih odpošiljajo z zapечатeno direktivo, da izvedo šele na mestu štacioniranja svoje naloge.

Koliko resnice je na teh vznemirljivih poročilih, se sedaj še ne da kontrolirati, a vidi se, da je ta sumljiva pavza v italijansko-turški vojni le mir pred viharjem.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

BRAMBNA REFORMA.

Buda. 25. junija. Danes se je v zbornici vršilo glasovanje o prvi skupini brambenega zakona (SS 1-40). Rusini, češki agrarci, hrvaški pravaši iz Istre so zapustili zbornico, za vladne predloge so glasovali Nemci, Poljaki, Mladočehi, proti pa socialni demokratje, narodni socialci, Dalmatinci, Nato se vrši gla-

sovanje o § 1. predloge, ki govori o splošnosti brambne dolžnosti. Habermanov dodatni predlog, da naj se sprejme v ta paragraf določba, da je dolžnost države, nagraditi vojakom in njih zastalim vsako škodo na zdravju in življenju, ki jo trpe vojaki vsled svoje službe, je bil v poimenskem glasovanju s 302 proti 130 glasovom odklonjen. Zelo komplicirano glasovanje se je vršilo pri § 8. Prvi odstavek tega paragrafa, ki govori o dvestletni službi za pešpolke, je bil sprejet, k drugemu odstavku, ki govori o triletni službi za konjenico in topničarstvo ter za podčastnike pešpolkov, pa je stavlil poslanec Seitz predlog, da naj se vrši poimensko glasovanje. Predsednik se dela, kakor bi njegovega predloga ne slišal ter hoče odrediti navadno glasovanje. Tedaj se pa dvigne na soc. demokratičnih klopel prava burja. Poslanci tolčejo in bobna-jo po klopel s pestmi. Socialni demokratje kličejo: Mi takega nasilstva ne dopuščamo. Zahvetamo poimensko glasovanje. Pri tem pride do konflikta med socialnimi demokrati in nemškimi nacionalci, ter med nemškimi radikali in vsenemci. Za trenutek je situacija v zbornici velekritična. Predsednik se je bil med tem spomnil svoje dolžnosti in odredil poimensko glasovanje. Poslanec Schumayer kliče v zbornici: Erste Kompagnie antreten zur Abstimmung! Marsch! Predlog se sprejme po vladni predlogi s 300 proti 134 glasovom. Do tretjega poimenskega glasovanja pride pri Tresičevem manjšinskem predlogu k tretjemu odstavku §-a 8, ki zahteva olajšajne štiriletno službene dobe vojne mornarice na triletno službeno dobo. Pritisk grozečega izstopa pravašev je vplival na slovenske klerikale tako, da so se odločili, glasovati za Tresičev predlog. Dr. Susteršič je sporočil to domobranskemu ministru Georgiju ter se opravičil, da mora klub iz politično-strankarskih ozirov glasovati za Tresičev predlog.

ZNAMENIT GOST NA PRAŠKIH SLAV-NOSTIH.

Praga, 25. junija. Pariški občinski svet je sklenil poslati kot svojega zastopnika na praških slavnostih posebno deputacijo, katero bo vodil predsednik pariškega municijskega sveta Heny Gall, ruska vlada pa pošlje kot oficijelnega zastopnika prvega sekcijskega šefa v prosvetnem ministrtvu, tajni svetnik Sevjakov.

SRBSKI SOKOLI NA POTU V PRAGO.

Belgrad, 25. junija. Danes so se z dvema ladjama »Beograd« in »Car Nikola« odpeljali srbski Sokoli na praški zlet. Na krovu vsake ladje je nameščena vojaška godba kraljevske garde. Vseh srbskih Sokolov je nad tisoč. Na Dunaju se izkrcalo ter se odpeljalo z vlakom do Praga.

OPOZICIJA PROTI TISZI.

Budimpešta, 25. junija. Zbornični predsednik Tisza je pozval poslance opozicije, ki niso izključeni, a vendar ne prihajajo v parlament, da se udeležijo sej. Opozicionalni poslanci pa so izjavili, da je pod častjo poslancev, da bi prihajali skozi policijske kordone in z dovoljenjem policije v parlament. Ko je Tisza nastopil, je pogazil zakon, ustavo in poslovnik; ustavi mora zbornica izreči zadoščenje in dokler tega ni, smatrajo opozicionalni poslanci, da ogrskega parlamenta, kot predstavnika svobodne narodove volje ni več!

RAZZALJENJE VELIČANSTVA.

Moravska Ostrava, 25. junija. Socialno-demokratski poslanec Prokesch je priredil velik shod, na katerem se je mnogo govorilo o razmerah na Hrvaškem in Ogrskem. Ker je delal posl. Prokesch odgovorno krono za vsa ta nasilja, je vladni zastopnik shod razpustil in vložil proti poslancu ovadbo radi razžaljenja veličanstva.

DEMONSTRACIJE V SOFIJI.

Sofija, 25. junija. Sinoči se je vršil tukaj velik protesten shod, ki so ga sklicali socialisti, a shoda se je udeležilo tudi uradništvo in meščanstvo. Razpravljalo se je na shodu o nepravilnem in nedemokratskem postopanju bolgarske vlade in sofijskega občinskega zastopa v vprašanju zidave stanovanjskih hiš. Sprejeta je bila ostra resolucija, v kateri se energično zahteva, da se poskrbi za zgradbo primernih stanovanj za nižje sloje. Po shodu so se vršile velike demonstracije pred vlado in magistratom, da je morala policija razgnati mnogobrojno množico.

Za kratek čas.

Zakaj pa ima deželni dvorec tako visoko streho?

Zato, da spravljajo pod njo nerešene prošnje za povišanje učiteljskih plač.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Provizijo dobi, kdor preskrbi kupca za stavbeno parcelo v Ljubljani. Pojasnila daje: Anton Balant, Trst, pošta restante.

Tri obleke, eleganten kroj se ceno prodajam. Istotam se kupi lahak in nizek kolo s prostim tekom. Natančneje: Emonska cesta 2. I. nad. J. Petelinc.

Nekaj gostilniških miz in stolov se ceno prodajam. Več v trgovini Stritar, Valvazorjev trg 6. 437-2

Spretnega krojaškega

popolnoma izurjenega, sprejme takoj kot delovodjo proti dobri plači

Fran Kraigher, krojač

Gosposka ulica št. 7.

Lepo stanovanje

v solčni legi, obstoječe iz 2 sob, kuhinje in z vsemi pritlikinami ter delom vrta, se odda za avgustov termin

na Dunajski cesti šte. 60.

Komaj je izgovoril, že je skočil Courtehouse naprej in nameril grozen sunek na Hardyjevo prsa. Passavant je silno zamahnil in odbil naperjeno konico tik pred sram.

Ah, je siknil, evo vam razbojniških navad. No pa vam je vsako izdajstvo podobno in v skladju.

Courtehouse ni rekel ničesar več. Pobledele je togote in s stisnjenimi zobmi se je pripravil na boj. Napadel je hladnokrvno, s sigurnostjo. Skakal je na levo in desno Passavanta, umikal se in se pogajal naprej, metal se na trebuh in skušal doseči plemiča z bodalom od spodaj. Pa je imel opraviti z izurjenim nasprotnikom navajenim teme. Dolgoletne vaje s hidelonskim ječarjem so ga napravile nedosegljivega za sleherne, še tako zvite napade, podpirane od teme. Plemič se ni premaknil iz mesta. Stal je pred stopnicami in varoval je izhod.

V jami, v kateri so se baki je z naporom branile tokom teme, ki se je vlivljal iz temnega hodnika ni bilo dolgo časa slišati drugega nego udarjanja jekla ob jeklo, ki so utrinjala svetle iskre.

Courtehouse je razvijal vso svojo borilno znanje, vse zvijačne napade, pa ničesar ni mogel uveljaviti proti Hardyju. Bil je že usopel in oči so mu solzele od napore in od jeze. Končno je prenehal z napadanjem in se začel le braniti.

Na meni je vrsta! je dejal mirno plemič. Stopil je naprej in hotel udariti... V tem trenutku pa je začutil, da mu je omahnila roka, meč je postal strašno težak in hotel je

Baklje v jami so dogorevale in tema jo je začela zopet napolnjevati.

Izhod je končal v hiši meščana, ki je bil zaveznik in je dal jamo na razpolago. Čakal je, da vsi odidejo in da potem doli pospravi.

Plemič je naglo skočil k mizi, izpil prvo čašo na dušek, nato pa stekel po stopnicah za odhajajočimi. Stopnjice so bile zelo ozke ni bilo več prostora skoro kakor za enega moža.

Na deveti ali deseti stopnjici je Courtehouse naenkrat začutil da ga je nekdo prijel za roko.

Gospod Courtehouse, besedo bi hotel izmenjati z vami!

Courtehouse se je okrenil. Videl je za sabo moža z mečem ob boku. Moral je biti torej iz vojvodovega spremstva. Ali v temi ni mogel spoznati, kdo je.

Kaj želite? je vprašal.

Govoriti z vami. In ker je in ni potrebno da bi naši prijatelji slišali o čem se imava meniti, vas prosim da se potrudite za trenutek razgovor. Eno ali dve minute bi se k večjemu držala.

Courtehouse je spoznal, da gre za častno afero. Naglo je pregledal v duhu listo svojih sovražnikov, pa ni si mogel domisliti, da je dal za ta čas komu besedo. Postal je radoveden, kdo bi mogel biti neznanec in stopil je nazaj v jamo.

Torej moje osebe se tiče vaš pogovor?

Da, vašel!

Courtehouse! Courtehouse! je poklical naenkrat Scas. Kaj mencaš doli, smrt božja!

Spominjajte se dijaškega društva „Domovina“!

Uživajte življenje!

A človek ne živi le od jedi in pijače, temveč potrebuje tudi duševne hrane; naročite si torej „Slovenski Ilustrovani Tednik“, ki je jako zanimiv, zabaven in poučen časopis s slikami, a stane le 3 K za četrtleta.

M. ZOR

tapetnik in oblastveno konces. pokončevalec podgan, miši in mrčesa

Ljubljana, Sv Petra cesta 38

se priporoča v pokončevanje sten, molov in v predelavo po teh mrčesih okuženega pohištva. Uspeh zjamčen! 421

FR. P. ZAJEC

Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj optični zavod.

Dalnogleda, toplotmere, in zrakomere vseh vrst.

Očala, ščipalniki natančno po zdravniškem receptu.

Cenike pošiljam na zahtevo zastonj in poštne prosto.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg št. 25.

Lastna potokolirana tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka

Cenik zastonj in poštne prosto.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

naznanja

okasijsko prodajo

poletnih oblek in slamnikov za gospode in dečke, ter poletne damske konfekcije z globoko reduciranimi cenami.

Najfinerji SPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veležganjarna 250

M. ROSNER Co.

v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Del. glavica: K 8,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad K 800.000.

Starjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju in agencija v Gradežu.

Sprejema vloge na knjižico in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah

JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHler, Kongresni trg.
ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
SUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUSNIK, Rimska cesta.
UŠENIČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIŽAJ, Sp. Šiška.

WISIAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg.
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREJO, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica.
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANŠEK, Tržaška cesta.
JEZERŠEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
ŠTRKOVIČ, Dunajska cesta.
ŠTRAVS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:

	12-55	3-16	4-48	5-55	9-56	12-47	5-21	8-58	3-1
Dunaja	12-55	3-16	4-48	5-55	9-56	12-47	5-21	8-58	3-1
Trsta	12-02	4-09	9-04	11-21	2-51	6-12	9-47	11-45	
Trbiža	7-23	9-51	11-14	4-20	7-00	8-15	11-33		
Kamnika	6-42	11-00	2-41	6-15	10-30				
Rudolfovega . .	8-59	3-00	9-13						
Kočevja	8-59	3-00	9-13						
Vrhnike	6-38	10-36	7-23						

* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih.

Odhod vlakov iz Ljubljane proti:

	12-08	12-18	4-20	7-30	11-26	3-11	6-32	9-53	10-45
Dunaju	12-08	12-18	4-20	7-30	11-26	3-11	6-32	9-53	10-45
Trstu	1-20	3-22	5-13	6-03	10-02	1-06	5-41	8-28	
Trbižu	4-47	6-52	9-09	11-30	3-32	6-35	10-00		
Kamniku	7-27	11-50	3-12	7-15	11-00				
Rudolfovem . . .	7-32	1-31	7-44						
Kočevju	7-32	1-31	7-44						
Vrhniki	7-35	1-18	8-10						

* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih. † Od 26. maja oziroma 1. julija.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmernih cenah.
Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin

— 539 —

— Takoj pridem za vami. Nekaj imam opraviti, je zaklical za njim iz jame Courte-hense.

Ob svitu bakelj je odgnil Passavant svo plašč in luč je padla na njegov obraz.

— Plemič Passavant! je kriknil Courte-hense in vzdignil obenem oči proti izhodu, kakor bi hotel zaklicati na pomoč.

Passavant pa je odvrnil plašč, potegnil dolj meč in rezko vzkliknil:

— Guines! Guines! Umrl si od moje roke, Courte-hense ali si ti?

— Sem! je zašklepetal Courte-hense.

— Courte-hense, sedaj pogineš!

Dejal je in z enim skokom se je postavil pred izhod. Klecnil je v prežo, Courte-hense je bil stekel pes. Treba je bilo le, sneti mu nagobčnik in vrgel se je takoj besno na nasprotnika. Bil je z dušo in s telesom udan svojemu gospodarju in marsikaterikrat že je tvegala zanj svojo kožo.

Courte-hense, moralno strahopetec, je imel vendar dar uporne odločnosti v nevarnih trenutkih. Bil je raditega nevaren človek.

Denar, ki ga je dobival od vojvode mu ni zadostoval. Ubijati ni hotel brez potrebe in zato si je bil izmislil nov vir dohodkov. Bil je zelo čeden dečko in ženske so bile neumne nanj. Krepke postave, prožne hoje, pravilnega obraza, lepih brk je premotil že mnogo gospej, in gospodičen iz plemiških krogov in potem izsiljeval iz njih denar. Te vrste bira mu je donášala dohodke.

Živel je zelo veseljaško, zapravljal je in zalagal z denarem svoje tri tovariše. Zato so

ga imeli v spoštovanju, dasi so mu njegov način pridobivanja denarja v srcih hudo zamerili in ga smatrali za ničvrednega, zakaj kljub propalosti one dobe, je bil posel izsiljevanja žensk obsojen z največjim zaničevanjem. Pa denar je denar, in Courte-hense je bil radi tega gospod med njimi; sicer je pa znal sukati meč, kakor malokdo in mnogokrat je prevrtil v tuji spalnici neprevidelemu soprogu roko ali ramo.

Tak je bil Courte-hense.

V tem trenutku se je nahajal v kočljivi pasti. Ni se ustrašil. Dokler je imel v roki meč se ni bal nikogar. Izzivalno se je torej postavil tudi on v prežo in je mrzlo vprašal:

— Namenili ste se, ubiti me?

— Da, vas kakor Guinesa. In tako mi preostaneta še dva.

— In zakaj me hočete ubiti? Vseeno bi rad vedel, predno odidem za Guinesom, katera muha vam je sedla v glavo, da ste si vzeli ravno nas štiri na piko...

— Gospod, je dejal plemič, odgovoriti hočem na vaše vprašanje. Obsodil sem vas na smrt po zasluženju. Ubili ste zavratno, dvajset proti enemu, vojvodo Orleanskega. Zasladovali ste me in me skušali umoriti. Ubili ste hoteli gospodično Champdivers. Zaničujem vas in prisegel sem vam smrt. Vsaka kaplja krvi, ki jo prelivate bo odplačala solzo, drsečo po licu nesrečne vdove, ki sem ji prisegel maščevanje. Slišali ste!

— Slišal, se je posmehal Courte-hense, pa ne razumem dosti.

— Torej ste taki kakor Brancaillom!

— 539 —

„Dan“

je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.

„Dan“

je najinformativnejši slovenski dnevnik.

„Dan“

je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.

„Dan“

je najodločnejši neodvisni jutranji list.

„Dan“

je najcenejši napredni dnevnik; posamezni izvod po 6 vinajev, s pošto mesečno le K 170.

„Dan“

je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

Učiteljska tiskarna

priporoča v nakup vsemu učitelstvu, vsem učiteljskim društvom in vsem okraj. učiteljskim knjižnicam

po vsebini in opremi krasno Ganglovo knjigo:

Beli rojaki.

Elegantno vezana knjiga stane 3 K, — broširana 2 K 60 vln., s poštnino 26 vinarjev več.

Naroča se v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.